

det er Angiveri. Har jeg Valget imellem disse to, Skattesnyderen eller Angiveren, nuvel, saa tager jeg den første.

Det er denne Kontrol og denne Form for Vinbeskatning, den højtærede Finansminister har foreslaaet. De ville se, at der er mange Fejl ved den. Den vil paa mange Maader genere Vinhandlerne. Efter min Mening har den den afgørende Fejl, at Kontrollen er tvivlsom. Det vil jeg imidlertid indrømme den højtærede Finansminister, at Salgskontrol, hvor der er Masser af Salgssteder, vil altid blive meget vanskelig.

Jeg skal til Slutning blot antyde til det ærede Udvalgs velvillige Overvejelse forskellige andre Maader, man kan anvende, idet jeg kun vil sige, at den ene Maade maaske kan være lige saa god som den anden. Men i alt Fald bør man prøve dens Fortrin og Mangler, da jeg ikke er vis paa, at Stemplingsmaaden vil være god og anvendelig.

Der er forskellige Metoder. Den simpleste synes at være den, at lægge forhøjet Told paa Vin, gradueret efter Værdien, yderligere en Told paa Spiritus og en forhøjet Skat paa den Spiritus, der anvendes til Blandingsbrug. Det vil maaske være noget vanskeligt at faa Spritfabrikerne til at angive, hvor meget Sprit der gaar til Vinhandlerne. Maaske har denne Form ogsaa den Fejl, at den rammer Produktionsværdien, men ikke den større Værdi, som Spiritus og Essenser faa, naar der laves Cognac og Likører af dem. Yderligere vilde en saadan Form sikkert kræve, at Blandinger f. Eks. af Likører maa foregaa i visse statsanerkendte Lokaler, og at Frugtvinstillavningen maa under Toldkontrol.

Der er en anden Form, som jeg kunde tænke mig, kunde være heldig, jeg ved ikke, om den er det, men jeg vil kun nævne den. Det er den, man i sin Tid havde i Württemberg, at man lægger en Skat paa al Vinhandel, saaledes at enhver Detaillist og Skænkevært skal betale en vis Procent, i Württemberg oven i Købet 11 pCt., af Bruttoomsætningen. Man kan ogsaa gaa den Vej, som man er gaaet i Baden, at lægge en bestemt Skat paa al Omsætning af Vin uden Hensyn til Værdien, altsaa en Skat paa enhver Flaske eller Hektoliter, der sælges, maaske ogsaa en Skat paa Vingrossisten efter hans Omsætning.

Der er endelig den Form, som er nævnt i Toldkommissionens Betænkning, den egentlige Accise, som den f. Eks. fin-

des i det tyske Toldlovforslag af 1893, hvorefter der erlægges en Skat af 15 pCt. af Værdien. Lad mig i Tilslutning til, hvad jeg før sagde; sige, at disse 15 pCt. efter det tyske Forslag var af en gross- og ikke af Detailværdien. Den Form, som det tyske Forslag havde, og som man selvfølgelig bør anvende overalt, vil jo være den, at man paalægger ikke en Stempelskat, men at Vinhandleren erlægger en Skat, naar han sælger sin Vin til Detailhandleren; altsaa, Skatten bliver en Skat, der betales i det Øjeblik, Vinen gaar fra Grossisten til Detailhandleren eller til den store Forbruger, for saa vidt der er nogen saadan, der køber Vinen i Fustager. Det, som er det ejendommelige ved det tyske Lovforslag, og det, som i denne Sammenhæng har Interesse for os, er særlig Kontrolbestemmelserne. Om dem skal jeg i Øjeblikket sige, at Kontrollen er dels, som sagt, en Kælderkontrol; og dels Adgang til Bøgerne, og dels er det en Forsendelseskontrol. Jeg kender ikke saa nøje — for jeg har ikke set det —, hvorledes en saadan Kontrol egentlig gaar for sig, men saa vidt jeg kan forstaa det, er det saaledes, at naar Vinen fra den ene Grossist sendes til den anden, skal den være ledsaget af en Toldmand, eller i alt Fald skal Kusken have hos sig et „Schein“; enten en Toldkvittering eller ogsaa et Led-sagelses- og Identitetsbevis. Jeg tror, at det, som sagt, har sine Vanskeligheder at bruge det tyske System, men da man i alt Fald har et lignende System i Baden, tror jeg, at det kunde være ønskeligt; at det ærede Udvalg vilde overveje, hvilket af de fire Systemer der overhovedet er muligt, enten det simpleste System: en forhøjet Told paa Vin og en forhøjet Afgift af den Sprit, der bruges i Vinhandelen, eller den anden Maade: en Afgift af Vinhandlerdetaillisten eller maaske Vinhandlergrossisten i Forhold til hans Omsætning; eller den tredje Maade: at lade Vinen blive beskattet hos Vinhandleren, naar den gaar fra Grossisten til Detaillisten. Der er jo mange Ting, som gøre, at den sidste Form bliver svær at udføre; jeg skal blot nævne en saadan Ting som dette, at der er jo mange Vinhandlere, der baade ere Grossister og Detaillister, og Følgen bliver, at Vinhandleren saa maa have to Kældere, en en gros Kælder og en en detail Kælder.

Endelig skal jeg henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa det franske System — jeg tror, det er af 1900. Jeg antager, at Ministeren kender det, for han har for nylig haft et Par af